

der kunde f. Eks gives Fysici Ret til Konsultationspraksis eller alene nægtes dem Ret til fast Praksis.

Om man kan faa baade Amtsfysici og et overordnet Sundhedsraad m. v. for, hvad der nu anvendes paa Medicinalvæsenet, ved jeg ikke, det er maasse muligt, men dette bør ikke være det afgørende paa et saa vigtigt Omraade som Landets hele Sundhedspleje, hvor Fejl, Mangler og Forsømmelser kunne fremkalde Udgifter og Tab for Befolkningen i sin Helhed og Næringslivet i Særdeleshed, Tab, hver Gang en Epidemi indtræffer, mange Gange kunne overstige, hvad der aarlig anvendes paa Lægevæsenet; ganske bortset fra, at en Række af disse Tab f. Eks. af Mennekeliv eller ved Standsninger i Handel og Vandel overhovedet ikke lade sig vurdere eller kunne føres i Regning, hvor alene direkte Tab og Udgifter ville komme til Syné og vise sig. — Af disse Grunde anser jeg det ogsaa for uforsvarligt — hvorfor jeg heller ikke vil være med dertil — at udflyde Reformen paa Lægevæsenets Omraade, til man samtidig kan reformere hele Apotekervæsenet. Reformen paa dette sidste Omraade ere jo nemlig ret vanskelige og ville muligvis kræve saa store Kapitaler, at man ikke tør gøre Regning paa meget snart at naa noget tilfredsstillende i saa Henseende, hvorfor det vilde være uheldigt at udsætte en paatrængende Reform paa Lægevæsenets Omraade, da det saa i hvert Fald vilde blive paa ubestemt Tid.

Seg maa derfor meget anbefale, at disse 2 Lovforslag ikke knyttes sammen, da man, hvis man gør det, og Sundhedsforholdene forværres, vil paadrage sig et stort Ansvar ved at fortsætte nuværende mangelfulde Tilstande. Det vilde ogsaa være ejendommeligt, om man vilde lade Lægevæsenet savne en Ordning, som man allerede delvis har gennemført paa Dyalægevæsenets Omraade.

anbefale, at dette søges gennemført, da det indeholder adskilligt af Samfundsinteresse, og navnlig ogsaa af den Grund, at man savner Bestemmelse om Anvendelse af den i § 4 i Lov Nr. 48 af 13de April 1894 om Afgift af personlige Privilegier og Lov af 10de April 1895 omtalte Fond, paa hvilket Apotekerstanden dog formentlig har noget Krav allerede efter de nævnte Love ledende Motiver, og hvorom Kommissionen af 1894 udtaler, at denne Fond bør anvendes til „Sundhedsvæsenets, særlig Apotekervæsenets Fremme“. — Det vil saaledes være lige saa uanstændigt som naturligt efter § 5 og § 8 i Lovforslaget at forbyde privilegiehavende, der ikke behørig kunne udøve Apotekernæringen, eller Apoteker-Enter med den i Lovforslaget nævnte Undtagelse, at drive Apotek, naar der kan ydes dem en Understøttelse, som i Lovforslagets § 13 angivet. Har man ikke saadanne Bestemmelser om Understøttelser, vil f. Eks. Enter, der fratræde mindre Apoteker, hvis Overflod ikke har været saa stort, at Manden har kunnet sørge for sine efterladte, ikke faa mindste Hjælp. Et saadant Tilfælde indtræffer i Brønderslev-Hallund i Nar, og lignende Tilfælde vides at ville indtræffe i hvert af de 3 følgende Nar. — Samfundet og Apotekerstanden have formentlig Krav paa at se disse m. fl. i Loven berørte Forhold snarest ordnede ved Lov.

Seg ønsker altsaa principaliter dette Lovforslag fremmet og tror ikke, at der er nogen særlig Opfordring til at tage Apotekervæsenet i sin Helhed for sig til Lovordning. — Forholdene saavel paa de Apoteker, som sthyldes reelle Privilegier, som paa dem, der ere oprettede ifølge personlige Privilegier, ere formentlig gode, Medicamenterne betryggende fremstillede og Taksterne i Forhold til Priserne i andre Lande de laveste af alle; hvortil kommer, at det store Flertal i Sygekasserne faa hyderligere Rabat. — Der er ingen nærliggende Grund til at antage, at de reelle Privilegier fremdeles ville stige i Værdi ud over det, der følger af de almindelige Samfundskonjunkturer, da Indtægten af dem aabenbart snarest har været synkende, fordi alle Driftsudgifterne ere

Betræffende Lovforslaget om nogle Apotekerne og Apotekerdriften vedrørende Bestemmelser maa jeg ogsaa